

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

7. De missione duorum discipulorum ad parandum Pascha, Et valedictione
Matri facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

VII. De missione duorum discipulorum ad parandum Pascha, & valedictione Matri facta.

May, 14. I. C Hristus primo die azymorum ē Bethania præmittit Petrum & Ioannem Hierosolymam ad parandum Pascha in domo, in quam introeuntes in ciuitatem viderent ingredientem hominem amphoram aqua portantem: idque primum, ut nobis exemplum præberet accuratae obedientiæ, parendo usque ad extremum legi de esu agni paschalis mox abrogandæ: paupertatis item hospitium & omnia necessaria ad festum celebrandum emendicando, cum ipius esset terra & plenitudo eius. Deinde, ut ostenderet se non purum esse hominem, sed simul verum Deum; quod clarissime absentia & futura prospiceret, omnesque omnium hominum voluntates in sua manu haberet: demum, ut hospiti ampliorem merendi occasionem præberet, non solum iam cœnaculum suum, sed deinceps etiam tanquam eōmmune discipulorum refugium offerendo. Quām sedulò Domus,

minus captat occasionem suos Electos,
ad perfectionem promouendi, ad sui
imitationem inuitandi, & copiosius
remunerandi? Quād sedulum te quo-
que esse oporteret in æmulando tan-
tam eius obedientiam, paupertatem,
admirando, extollendo, & amore com-
plectendo tantam eiusdem erga suos
prudentiam?

II. Mæstissimæ Matri valedicens in-
sinuat instare tempus, quo suscepturn
redemptionis humanæ opus esset con-
summaturus, & omnia de se scripta in
lege, & Prophetis adimpleturus, prout
alias ipsi & discipulis manifestè præ-
dixisset, idque ex intimo filialis amo-
ris & compassionis erga eam affectu,
quam supra omnes creaturest summè
diligebat, & à quā se vicissim tenerri-
mè diligisciiebat; tum, ut aliquo saltem
modo intenissimos eius, quos præui-
debat, leniret dolores, cùm iacula
præuisa minus feriant; tum, ut vberio-
riorem illi perfectissimæ resignationis
& sublimissimi meriti segetem sub-
ministraret: Hic expende quis sen-
sus fuerit talis filij erga talem Matrem,
& vicissim talis Matris erga talem fi-
lium. Quomodo vtriusque cor uno
codemque doloris gladio fuerit trans-

N. 6 fixum,

fixum, vno eodem que amoris affectu liquefactum? quomodo in corde Matris inter se, de palmā pugnarint affectus amoris erga filium dilectissimum, & resignationis in beneplacitum Patris sanctissimum? Ille opprobria, iudicia, tormenta, mortem tam truculentam & infamem Filio subeundam perhorrescebat; hic, ut non solum filium, sed insuper seipsum, si ita placeret, iuxta voluntatem Patris, ultro ad hæc omnia perferenda offerret, instanter urgebat. Vicit tandem maternum affectum erga filium, heroicum desiderium implendi diuinum beneplacitum: ac proinde, licet amarius ficeret, quam Agar aspiciens filium suum Ismaelem morticinum; nihilominus multò generosus, quam Abraham unicum filium suum Isaac, progenitorem Messiae futurum, ipsa Filium suum unicum Iesum, verum Messiam, verum Deum, & hominem obtulit, simulque seipsum æterno Patri in sacrificium. His ponderatis utrique compatere, & tam heroicam resignationem imitare.

III. Post valedictionem & consolationem Matri, ut & Mariæ Magdalæ, Marthæ, & Lazaro impertitam, nullis se amicorum lacrymis in Bethania.

Pars secunda.

301

nia detineri permisit, sed Hierosolymam, vbi sibi ab hostibus sciebat infidias strui, necem intentari, crucem patrari, sub vesperum cum discipulis perrexit, vt, in quâ vrbe seipsum verum agnum esset mox immolatus, in eadem agnum typicum extremum offerret. Quâm inflammates Christus in profectione illâ, intuens oculis corporis loca suorum tormentorum, & oculis mentis singulorum acerbitatem, & inimicorum suorum rabiem, elicuerit affectus amoris, & resignatio erga Patrem, compassionis erga discipulos, dilectionis erga omnes etiam inimicos. Gratum te exhibe, & imitari stude.

Dominica II. Quadragesimæ. 2. Heb-

dom.
Quadra-
gesimæ.

I.

De Chananaæ filiâ. Matth. 15.

I. **C**hananæam Tyro & Sidone, uti corpore, ita & morum conuersione egressam, petentem cum magna fide, humilitate, perseverantia filiam à Dæmone liberari, nec verbo dignatur Christus, ne quidem Apostolorum de-

N 7

pre-